

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Román“, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

„TELEGRAFUL ROMAN“,

cu 1. Ianuarie 1883, întră în anul al XXXI dela întemeerea lui.

Credincios misiunii sale, „Telegraful Roman“ s'a luptat și se luptă pentru interesele poporului român.

El a apărat și spăra, pe lângă toată modestia puterilor de care dispune, interesele poporului român pe terenul național politic; național bisericesc, național social și economic, fără a perde din vedere datorințele sale patriotice în sensul cel adevărat, dictat de ființa comuniunii politice în care trăim și de firea istorică și etnică a acesteia.

Nu numai a apărat „Telegraful Român“ și apăra, ci caută să și promoveze interesele poporului cărui este dedicat dela întemeerea lui.

În fața evenimentelor ce continuă dezvoltarea lor începută la 1848 prin introducerea erei libertății, „Telegraful Român“ nu și va părăsi drumul croit. Apărarea naționalității pe terenurile indicate mai sus este acum mai ardeătoare ca în întregul periodul dela 1848 până acum. Evenimentele, cu cât înaintăm în timp, cu atâta apropiere mai mult deslegarea definitivă a problemelor care au să redea libertatea popoarelor monarhiei așa după cum li se cuvine. Egalitatea proclamată înainte cu treizeci și cinci de ani încă nu e perfectă, are însă să devină perfectă. La perfecțiunea egalității însă se cere neîntreruptă activitate. Și pentru ca activitatea se fie roditoare ea nu trebuie se fie singuratică, a unuia sau a unora măcar. Toți membrii unui popor care aspiră la un bun ideal sublim trebuie se contribuie la eluțarea lui. Fără de a scîi unii de alții, o activitate, care se fie în stare a produce un rod după cum îl pretindem, nu se poate. O întâlnire de idei și de păreri cooperatoare este indispensabilă. Întâlnirea aceasta însă se face în țiaristică.

Precum se vede, nu facem reclamă egoistică. Dacă indigităm la necesitatea întâlnirii ideilor prin mijlocirea țiaristice, indigităm la un ce indispensabil astăzi pentru poporul care vrea să trăiască — indigităm la țiaristica română preste tot, din care facem și noi parte.

La o parte dar cu indiferentismul și cu indolența acolo unde se mai află, și mai mult zel pentru afacerile publice, prin care se realizează bunurile ideale ale popoarelor.

Pentru că precum despre individ, numai atunci se poate dice că trăiesce, când scie despre ceea ce se petrece cu el și despre ceea ce se petrece în giurul seu, așa e și cu ori care popor. Altfel vegetează și vegetațiunea unui popor încuragează numai rapacitatea altora cari nu se sfiesc a se declara moștenitorii drepturilor celui nepăsător.

Articuli cari apar în presa maghiară pentru asimilarea noastră, cu alte cuvinte, pentru prefaccerea noastră în maghiari, fac evident că românii trebuie să fie neadormiți, se stea la pîndă, pentru ca viața lor, păstrată mii de ani prin multe viforuri, să nu se stingă acum, când lumina soarelui dreptății străbate și respiră negurile din trecut.

Să ne folosim dar de mijloacele ce ne sînt puse la dispozițiune.

În particular noi, cari încă cugetăm că contribuim cu modestele noastre puteri la ajungerea bunurilor naționale-patriotice de diverse naturi, credem că nu e nici o nemodestie din partene, dacă invităm pe pl. t. public a ne sprigină în lupta cea sacră, care ne obligă pe toți, a sprigină respândirea ideilor prin cari să ajungem la bunurile aspirațiilor noastre legitime.

Luptăm o luptă grea, dar leală. Oamenii imparțiali și cu simț de dreptate nu ne vor pute băga nici o vină pentru că luptăm.

Nu vrem se asuprim pe nimenea, ei vrem ca nimenea să nu fie asuprit.

Premițînd aceste și repețînd încă odată momentuositatea situațiunii actuale nu vom greși dacă încheem cu invitarea la conlucrare comună, fie care după puterile sale, unii comunicînd alții primind cele comunicate spre a scîi toți cele de scîiut împreună.

Pentru cât putem noi înlesni aceasta ne vom sili a ne face datoria, pe cât va fi cu puțință chiar și mai mult ca în trecut.

Publicul prenumere cât mai numeros, ca cu atît mai bine se ne poată controla.

Condițiunile prenumerațiunii se află în fruntea foaiei.

(Cu ocaziunea aceasta anunțăm că cu Nr. 1. vom începe în „Foiță“ publicarea unei lecturi de distracțiune și tot odată instructivă: Cristian Waldo sau Căile norocului, Roman de George Sand trad. de E. B.)

**Din cauza ss. Serbători
ale Crăciunului anul următor
va eși Marți în 28 Decemvre.**

**„Și pre pămînt pace, între oameni
bunăvoire“.**

Cuvinte sublimе, pentru că sînt cuvinte ceresci.

Pace pe pămînt, bunăvoire între oameni.

Se poate ceva ce se întrecă darurile aceste imbiate omenimei din ceriuri?

Toate avuțiile pămîntului, toate desfătările lumii sînt o nimica pe lângă pacea și bună voirea între oameni. Mai mult. Acele dintăiu pentru sine prefac pe oameni în vrăjmași reciproci; vrăsmășia prefac, pe unde poate străbate, din fața pămîntului un infern cu toate groazele lui; pre când pacea și bună voirea între oameni promovează liniscea spiritelor, încuragează cultura în toate ramurile

ei și prefac pe oameni în ângeri, fața pămîntului o schimbă din pustietăți în raiuri pămîntesci.

Sînt rari momentele, în care oamenii se lasă a fi conduși de darurile ceriului și cu toate că sînt rari și am pute dice, momentane, putem nega oare, că ce avem bun, ce avem frumos și plăcut pe pămînt sînt produsele acelor momente în care oamenii sînt pacinici și păstrează bunăvoire între sine? Știința, artele frumoase, industria, agricultura infloresc prin conlucrarea păcei și a bunei voiri între oameni. Turburările, ura produc certe, frecări și resboaie și urmele acestora sînt sêlbătăcia spiritelor, produc cadavre, trupuri mutilate, figuri omenesci pâlite și invêlitate în trențe, sporiu de morminte, pustietatea agrilor, teciuni fumegători și ruine.

Dar ce ne trudem în deșert! Cuvintele ceresci, cu care am introdus șirurile aceste resună între oameni de mii de ani. Schinteia divină le au sădit în alte forme încă cu mult mai înainte în sufletul omenesc. Ele, și

dacă nu așa respicate, le găsim îmbrăcate în altă formă în elasicitatea păgână. Oamenii, le au audît, le aud, le cunosc însemnătatea, dar vor necontentit să se conformeze lor?

Nu.

Pare că planează un blăstem de asupra omenimei, pentru că esciindu le, nu vrea să le scie, sau ciindu-le, în loc să le aplice, făuresce arme din ele ca să le întrebuițeze spre scopuri contrare, păcei și bunei-voiri.

Societăți mari contra altor societăți mari se vîd mesteșugind cum se domnească sub preteceste feliurite unele peste altele. Societăți mari contra altor societăți mici se vîd calculînd cum să le inghită pe aceste din urmă. Și până să și ajungă scopul câtă amărăciune nu trebuie să inghită popoarele, cari constitue societățile mari și mici, atacînd și apărînduse.

Dar dacă ar fi numai reciprocitatea între complecele societăților, după cum sînt grupate!

Rêul, pîtrunde cu mult mai tare în straturile omenimei. Membrii unei și aceleiași societăți sînt turburați în-

tre sine pentru seaca de domnie, de supremație.

Ce exemplu mai trist se poate în privința aceasta de cum ne infățizează aproape fără de excepțiune organele de publicitate ale acelei părți a societății, numite oficial Ungaria, care se dice naționalitate maghiară? În loc de a domni pacea și bună voirea între noi și acei pe care li reprezentează organele de publicitate din cestiune, după cum au promis cu cea mai mare solemnitate prin acel articol de lege (44 din 1868), conform cărui „fiecare cetățean“ este „egal îndreptățit“, „ține să de ori și care naționalitate“; în loc de a domni, dicem, pacea și bună voirea între toți cetățenii Ungariei, pentru ca din comuniunea noastră se facem un raiu pămîntesc cu toții împreună: ne vedem unii infestați în drepturile, care dic că ni le garantează, ne vedem batjocoriți în trecutul nostru îndepărtat în seculi și în cel mai recent, ne vedem prigoniți chiar și ni se pune în perspectivă o prigonire și mai intensivă sub pretecestul lipsei de remaghiarisarea oamenilor, cari

n'au fost nici ei maghiari, nici moșii și strămoșii lor vre-o dată.

Nu mai e vorba înaintea presei maghiare că în anumite împregiurări, normale ear în legile făcute de acei pre cari acea presă i reprezintă, — se ne bucurăm și noi cei cari nu sîntem maghiari de drepturi cardinale. În biserica noastră recunoscută de aceleași legi, în scoala noastră și precum vedem în familie chiar se pregătesce a nu ne da pace și a ne arăta voirea ei, care numai bună nu poate fi.

Cetitorii nostri își aduc aminte de articolul ce am reproduc după „Pesti Napló“, în care se predică înființarea unei reuniuni centrale de maghiarisare pentru Transilvania cu reședința în Cluj. „Ellenzék“, inițiatorul acestei idei, a revenit asupra ei (în 28 Decembrie n. Nr. 295) printr'un articol, în care se proclamă conturbarea naționalității noastre sub prețelul că „statul maghiar în organizare trebuie răgîșmat de o societate maghiară organizată cu tărie.“

De astădată prigonirea naționalității noastre, căci în Transilvania mai cu seamă de aceasta poate fi vorba, este îmbrăcată în frumosul vestmînt al unei reuniuni maghiare de cultura (*Magyar kultueregylet*). Despre ce cultură poate fi însă aici vorba, pe lângă cuvintele citate mai sus, se mai poate vedea din altele, prin care cu provocare la germani, la slavi și la latini arată că staturile astăzi se constituie pe basa rasei; mai lămurit înse se poate vedea, că acțiunea reuniunii are să fie îndreptată asupra Câmpiei, Unia doarei și Albei, cu toate că din programă nu lipsese nici România nici Bucovina.

„Ellenzék“, la alt loc, în același număr, mai spune că a primit multe epistole prin care, de bună seamă maghiarii, arată un interes deosebit pentru „reuniunea de cultura maghiară și întrebă dacă e înființată deja sau în ce stadiu se află înființarea. Ba „Ellenzék“ publică și un ofert de 5 fl. pe tot anul în dește ani pentru „Cultura maghiară“, din partea unui *Borbáth Sándor* (Alecsandru Bărbat), a cărui strămoș de sigur a venit cu Arpad de odată în Transilvania și care „silit“, dar nu de dragul românilor, va fi luat nume românesc, pe care îl păstrează strănepotul și acum după remaghiarisare.

Cumcă școala noastră nu se bucură nici de pace nici de bună voire am arătat cu exemple destul de pîpăite, atât din procedură organelor oficiale cât și din bunăvoirea presei maghiare. „Pesti Napló“ pune multă silință a ne timbra și biserica, pentru că în ea rugăciunile și cântările

se severșesc în limba română, de cuiș de daco-romanism. Nu mai lipsese mult și fie care casă, fie care familie, care îndrăsnesc a mai păstra limba română în sinul ei va fi timbrată de cuiș al daco-romanismului.

Și ca lucrul să fie perfect, *Hunfalvy* și a adunat într'o carte cât o Alisândrie toată erudițiunea sa de mai mulți ani, pentru că se dovedească, că românii au venit în locurile aceste în care se află maghiarii ca se romaniseze pe stăpânii sub a căror stăpânire s'au supus: eară alt „erudit“ s'a apucat în timpul din urmă se spună ca toate ținuturile locuite de romani au fost odată locuite numai de maghiari; un altul tot așa de „erudit“ a luat asupra și nobila sarcină se tacseze pe românii din Transilvania (în P. Ll.) cari în 1848—49 și-au apărat existența și au ținut cu dinastia și tronul, de oarde de lotri și ucigași.

Și pentru ce literatura aceasta? Pentru că se arate că românii sînt nise oameni nestatornici, că românii nu sînt români ci numai maghiari romanizați, că sînt oameni cu aplecări rele și nu sînt vrednici de altă decăt a face din ei maghiari.

Înregistrarea a tot ce se scrie în presa unguerească în chipul și în tonul acesta la adresa noastră ar fi prea lungă, când neam pune se înregistrăm toate grațiositățile câte se scriu la aceeași adresă a noastră. Ajunge și cât cuprind coloanele înguste ale foaiei noastre ca se arătăm câtă pace, câtă bunăvoire ni se oferă din partea compatrioților, care odinioară făceau monopol, se înțelege cu gura și pe hârtie, cu liberalismul naționalităților precum fac aș cu necesitatea maghiarisării a tot natul ce respiră aer pe pămîntul țerilor coroanei unguresci.

Când am vrea se măsurăm și noi, nu cu aceeași măsură, ci cu una mai mică, dar cu mult mai justificată, oare n'ar trebui se strigăm și noi în lumea largă după o reuniune de cultură, care să ne apere de maghiarisare și să ne reromaniseze pe toți „nemeșii“ plus românii maghiarișiți din secuime? Câți magnați, câți nobili sînt în Transilvania de origine maghiară? Ungurenii maghiari până de curînd numeam pe magnații transilvani *oláh magnások* (magnați românesci.) N'am ave și noi cuvînt, dacă ne am lua după paradigma maghiară, ca să facem reuniuni se i reromanisăm pe magnați, pe nobili și pe românii maghiarișiți din secuime?

Dar n'avem lipsă de apucături de acestea. Un popor cum e cel român, de și în staturi politice diverse, dar

compact și numeros, cel puțin de două ori așa numeros ca cel maghiar, are mai multă încredere în vitalitatea sa de cât se aibă lipsă a lua refugiu la astfelu de apucături. De vitalitatea lui se vor frînge și încercările, care se fac acum ca să l' dăcuiescă în interesul rasei maghiare.

Un lucru însă îl pot face și românii. Defensiva urmată de secolu, mai bine și mai reu, o pot continua de aici încolo; trebuie să o continue și încă cu mai multă energie.

Și domnii, care ne atacă și se pregătesc de atacuri noave, credem, că aceasta nu ne o vor lua de cât în nume de bine. Apărîndu-ne nu facem mai mult de cât ei, facem mai puțin, însă după esemplu ce înșiși ni'l dau.

Nu noi provocăm, sîntem provocați; nu noi turburăm, voim se sîntem echilibrul, căci echilibrul restabilește pacea și reintroduce bunăvoirea între oameni.

Vom isbuti? Dău și pe urmă și lumea, care începe a ne cunoaște din și în și mai mult precum și raporturile dintre unii și alții, va judeca. Noi n'avem să ne temem nici de judecata dădească, nici de cea a lumii, până eri alaltă eri indusă în eroare, eară acum din ce în ce mai bine informată.

Cu toate aceste nu putem suprima părerea de rîu, că din partea aceea, care dispune aș de soarta țerei nu vedem sirguința cu carea ar fi datore. I stă acelei părți în voie a cultiva și întrețină pacea și bunăvoirea între toți cetățenii statului, ca să l' prefacă în raiu pămîntesc și nici să se gîndesce la așa ceva.

Ei bine, noi, ca și maghiarii, să ne închinăm păcei și bunei voiri și ângerul Domnului ne va arăta și nouă calea cum să ne mîntuim de Irodul presei năvălitoare asupra noastră și cum pe altă cale să ne întoarcem în țeara dreptului egal, promis prin lege, dar disputat prin uneltirile maghiarisătoare.

Atunci, vom ave pacea în inter-nul nostru și mulțămirea, că noi am binevoit și acelor ce ne au vrăjmășit pe noi. Atunci lumina consciinței, a carei resărit îl vom serba poimîne va lumina lin și fără arșița muștrărei în inimile noastre, căci lumina consciinței e una cu a soarelui dreptății, care vine dela mărirea tatălui ceresc.

Revista politică.

Sibiu, în 22 Decembrie.

Este obiceiul ca oamenii în pozițiuni înalte se primească în ziua de anul nou gratulațiuni. Cu ocaziunea

aceasta se enuncie apoi monarhii asupra situațiunii politice din Europa. Împăratul Germaniei, se telegrafează dela Berlin, speră, că pacea Europei în decursul acestui an nu va fi conturbată. Despre enunțiațiunile altor capete încoronate n'am mai cetit enunțiațiuni de aceste. Aflăm însă din țiar-tele ce ne au venit cu posta de aș, că ministrul pres. Tisza la același fel de ocaziune încă s'a enunțat pentru pace.

Pacea, se afirmă acum și din alte părți, că va fi susținută cel puțin în anul 1883. „P. H.“ cu toate aceste are o corespondență dela fruntariile rusești, în care, între altele, se poate ceti, că dispozițiunea oamenilor preste tot este resboinică. Oficierii, între cari mulți de origine germană, vorbesc cu multă pozitivitate că ei sînt gata cu desăvîșire de resboiu. Cu tot frigul, soldați și civili, cesti din urmă pentru bani scumpi, lucră la lărgirea și la repararea drumurilor. Cu un cuvînt, este o mișcare, care se poate observa numai în timpuri premergătoare resboaielor.

Moartea lui Gambetta ia locul cel dintăin și putem dăce cel mai mult în presa europeană. Comentarele se unesc întru a recunoaște spiritul cel mare al lui Gambetta. Nici importanța lui politică nu e trasă la îndoială, numai dacă a folosit geniul mortului Franceiei sau nu a folosit, aci se împart opiniunile. Presidentul republicei franceze se dăce că aușind despre moartea lui Gambetta s'ar fi esprimaț, că pierderea lui e ireparabilă. În mormântarea lui se va face pe cheltuiala Statului.

Dela Bucuresci se scrie că invitarea la conferință încă n'a sosit. Puntele de desbatere se dăce, că vor fi, prolongirea plenipotenței comisiei europene; estinderea competenței ei până la Brăila și acceptarea proiectului Barrère.

Gambetta.

Leon Gambetta se născuse la Cahors, din părinți francesi, dar de origină italiană, la 2 Aprilie 1838. Iși făcă dreptul la Paris și se inscrie la baroul din acest oraș în 1859. Secretar al d-lui Crémieux, președinte al conferinței Mole, el depută în Martie 1862, cu afacerea celor cincișeci și patru. De atunci se consacră mai cu deosebire afacerilor politice și căștigă o imensă poporarititate cu pledoaria sa din procesul intentat țiarelor cari deschiseră o subscripțiune pentru a ridica o statuie lui Baudin, deputatul care fusese ucis pe o baricada în Decembrie 1851. Gambetta era ad-

FOIȚA.

Bunica.

(Novelă.)

(Incheiere.)

Doamne, bunică dar cum m'am mai urît și de postu ăsta; — până-i lumea mi-se pare că nu mai sosesc și Sfintele Paști. Și uite bunică, că ungurii încă se vedă a fi oameni ca noi numai cât vorbesc altă limbă, și ei de unde săși ție Mercurile și Vinerile? Eu nu știu de ce să le fie lor ertat a mânca ce le place și nouă nu.

— „Prostia unui Român e pricina, că dac' ar fi avut el minte destulă nici noi n'am postu. Când a împărțit D-șeu legile, dragul bunicăi, a chiebat un Român, un Ungur, un Sas, un Neamț, cu o vorbă a chiebat din fie-care limbă câte un om și le-a dăis; „Alegeți-vă fiește carele dintre voi o oală ori un cratiș din cele, ce le vedeti aci acoperite; și cine ce ș'a alege aceea va și mânca“. Românul lacom colea din fire, se indeasă și apucănd înainte pune mîna pe oala cea mai zdravănă decăt toate. Când o des-copere vede, că-i fasole goală. S'o

pună îndărăpt, nu era modru la părut rîu și lui, de numai nu se trăgea de cap, dar n'avè ce să se facă. Acum trebuie să postim și noi, dacă așa ne a fost ursita, căci la din potrivă nu ne umblă bine. Ungurul a luat o cratiș mică, dar indesuită cu carne; Sasul ear a luat, ce-a luat.“ — Să fi fost eu în locul Românului, să ști bunică ca ce luam luam pe ales.

De-al de astea-mi spunea bunica și eu le ascultam cu drag, căci sînt lucruri frumoase, cum numai bătrânii știau spune. Nu i-aș fi mai trecut vre-odată pe dinainte pentru mare lucru. Dar nu numai eu o aveam dragă, fără satul întreg. Și aveau de ce; căci bunica nu era o muere, cum sînt cele mai multe din țilele noastre, cari mai la nimic nu se pricep, și dacă lipsese bărbatul vre-o și două de acasă, când se întoarce dăce: vai și au! ea era harnică de lucru ca un bărbat și știa să împărțu porunci la trei slugi de odată. De aceea nu era un cumând, o feștanie o îngropăciune mai de treabă, să nu fie chiebată și ea; ear bolnavilor tot cam ea le culegea drețele. Drețele sînt bine să se culegă, pentru omul ce cam stă în cumpănă, ca să

se aleagă odată ceva de el; ori să moară ori să se scoale, — și drețele cam puterea asta o au, numai cât trebuie să culese de o muere ertată cum era buna, alt-cum e păcat. Când se ducea la culesul drețelor, bunica mă lua cu sine, asta se scie de rost. Mergeam până la un isvor departe, unde se aflau drețele. Au mai fost ele, și în alte două locuri, dar au perit. Nu-i modru fără s'au spurcat cumva locul în părțile acelea și drețelor nu le place a crește fără numai în loc sfânt. Așa spunea bunica. În ziua aceea nu-ți băga o bucătură măcar în gură, să fi fost ori ce de ea.

După ce soseam la isvorul cu drețele se pune și dăcea un „Tatăl nostru“ făcea nouă mătănii cu fața cătră răsărit, apoi rupea un mănunchiu cât ții în mână, de flori de drețe și le așeșea în donița cu apă curată, ce-o udusese. Mai dăce un „Tatăl nostru“, mai face noauă mătănii și mai rupe ear un mănunchiu de drețe. Și tot așa făcea până se insămă noauă mănunchiuri în capăt. Atunci mergeam acasă, le ferbea într'o oală curată în apa în care le aduse. De era scris ca omul să mai aibă țile încă dela D-șeu, drețele se

le fi fert cât de mult tot rămânea verșii ca edera; ear de era aproape de ceasul morții drețele să făceau apă-rite ca de brumă îndată, ce le puneau la foc. Asta o scia bunica cum se cade si acum o știu și eu, — numai de ar da bunul D-șeu să n'am lipsă de învîțatura asta cât oi trăi. Uitam să vă spun, că cu apa de pe drețe scaldă pe bolnavul.

Dela o vreme tatăl-meu se hotărî ca ori să mă dea undeva la școală la oraș, că dascălul Amos nu ne învăța de loc unguerește neștiind nici el precum nici a scrie, ori să mă pună după oi și așa să mai tragă și ceva folos după mine. Bunica se îngriji că dacă voi deveni păcurar — firește de vreme bună numai — să nu fiu mai prost de cât alții. De aceea mă învăța ea din vreme, că de câte ori voi vedea apropiindu-se de turmă niște paseri mari și negre, să le întimpin:

Corbule! corbule!

Nu'mi număra oile,

Că oile-'s numărate

Cu săgeată 'mpărâtească,

Sângele te năpădească,

Și pe gură și pe nas,

Oile să ni le lași!

vocatul țiarului „le Réveil“. Veniră atunci alegerile generale din 1869, Gambetta fu ales la Paris și la Marsilia. El optă pentru Marsilia și luă pe băncile estimei stânge.

La 4 Septembrie 1870 Gambetta făcu parte din guvernul provisoriu, ca ministru de interne. La 8 Octombrie, el plecă din Paris în Balon și se duse la Tours, ca se ea direcțiunea apărării naționale.

Nu vom vorbi astăzi de rolul însemnat ce-l jucă dl Gambetta în provincia. Franța recunoșcătoare îl alege la 8 Februarie în zece districte. El optă pentru Strassburg, refuză să voteze pacea și îndată după vot se retrase împreună cu deputații Alaciei, care înceta să mai fie provincia franceză.

Reales la 2 Iulie, de alegătorii din Toulon, din Marsilia și din Paris, Gambetta optă pentru Paris, și consacră toată elocința lui la așezarea Republicei. Isbuti, și lui se datoresce căderea guvernului conservator, votul Constituțiunii și alegerea d-lui Grévy.

Prim-ministru în Noembrie 1882, d. Gambetta se retrase în Ianuarie, când Camera refuză să voteze scrutinel pe liste.

În 1871, Gambetta fondase, cu amicii săi politici, la *Republique française*.

Varietăți.

* Maj. Sa a denumit pe LMC. bar. de Schönfeld colonel-proprietar al regimentului de inf. Nr. 82.

* (Ordin de Ți al comandei XII de corp), din 1 Ianuarie n. 1883. „Trupele și institutile subordonate până acum Comandei militare în Transilvania formează de azi înainte corpul XII al armatei c. r.

„Din grația preinaltului nostru beliduce denumit comandant al acestui corp, mându și fericit de a mă vedea în fruntea lui, salut prin aceasta pe toți câți aparțin legăturii acestuia trimițând tot deodată tuturor cu ocaziunea schimbării anului dorințele mele cele mai bune.

Singuratic doresc fie căruia se scie cuprinde și aprețul înseamnăța ce se duce a schimbării organizatorice pe te acum în deplinere, prin o structură mai tare a unităților tactice mai înalte a le armatei are să se destepte și sustină în toate impregiurările simțul apartinereii la olaltă. Se ne deprindem a ne cunoasce deja în timp de pace, ca să ne scim aprețul în timp de rășboiu.

Totalității doresc, ca corpul XII să se dovedească tot-de-una ca un membru util și demn al bravei noastre armate; ca să se distingă prin lucrare neobosită în timp de pace și

prin perseveranță bărbătească în oarele serioase; spre gloria venerabilelor noastre steaguri, spre mândria și binele patriei, spre bucuria ferbinte iubitelui nostru monarch și beliduce,

Acesta este, oficeri și soldați ai corpului XII, cuvântul meu cel dintăiu mes cătră voi, dorința cea mai intimă a comandantului dvoastră!

* (Mulțămita publică.) Pentru scoala populară confesională română ort. or. din Dobêrleu Protopresbiteratul II al Brașovului, Comit. Trei Scaune, În urma colectărei întreprinse de On. D. P. Ioan Oltean și Epitr. Zaharie Veregu din 7—11 Dec. în următoarele comune și adegă:

I. Opidul Brețcu: P. O. Administrator S. Dimian 1 fl. O. P. D. Coltofean 1 fl. D. C. Dimian 40 cr. Dl. D. Drăgănescu 40 cr. S. Grosu 30 cr. I. Cianga Boroș 90 cr. Moacsim Popescu cantor 40 cr. P. Bodean 10 cr. I. Crineta 10 cr. V. Feneki j. 50 cr. S. R. Feneki 1 fl. G. Feneki 1 fl. I. V. Feneki 1 fl. V. Feneki 40 cr. G. G. Feneș 40 cr. C. G. Dima 10 cr. P. Ciura 20 cr. R. Stănescu 50 cr. N. N. 20 N. Terzea 40 cr. I. F. Teacă 20 cr. R. Stănescu 50 cr. I. R. Feneki 45 cr. I. Stăncie 20 cr. I. R. Feneki 1 fl. P. Vrăncean 15 cr. G. Vrăncean, 20 cr. I. Blej 10 l. Gociman 40 cr. I. Ciorea 10 cr. I. P. Ciurea 10 cr. D. Zărnescu 10 cr. R. Feneki 30 cr. Ioan Gociman 1 fl. S. Boros 10 cr. Ioan Coltofean 45 cr. C. Coltofean 20 cr. St. Brenea 20 cr. V. N. Oltean 30 cr. G. T. Teacă 40 cr. G. Mihailă 10 cr. C. Gociman 20 cr. V. Straiu 10 cr. Ioan Budilean 40 cr. G. M. Boros 45 cr. G. Caș 10 cr. N. N. Tatar 46 cr. Petru Tatar 40 cr. în sumă de 20 fl. v. a.

II. Poiana Sărată. O. Paroch I. Balloi 2 fl. dl P. Birț invetător 50 cr. O. d. G. Popp 2 fl. N. Grobnic 1 fl. V. Ianoș 1 fl. G. Popovici 50 cr. N. Neagu 45 cr. G. Ciușa 50 cr. G. Micu 50 cr. C. Munteen 20 cr. C. Grobnic din Hârja 20 cr. N. Matei 1 fl. G. D. Negrescu 2 fl. G. Mălușel sergent 60 cr. suma de 12 fl. 45 cr. v. a.

III. Covasna. On. Paroch N. Comșa 1 fl. I. Maior 50 cr. M. Teacă 10 cr. C. Popica 20 cr. A. Mauea 20 cr. I. Cășneanu 16 cr. Ser. Sorescu 40 cr. Vid, Anna Boroșneu 10 cr. A. Teacă 20 cr. G. Fortună 20 cr. D. Șmedu 50 cr. St. Șerban 1 fl. Ioana Lăcătuș. al Sorescu 40 cr. M. Basarab 1 fl. I. Giuvlea 40 cr. G. Muntean 20 cr. I. Muntean j. 20 P. Oltean 8 cr. Floarea Fortună 10 cr. G. Șerban 20 cr. I. Fortună 1 fl. N. Ciangă 40 cr. F. Giuvlea 1 fl. T. Costea 1 fl. C. Urică 50 cr. N. Covășnean 50 cr. G. Maior 50 cr. I. Bălă 20 cr. I. Marin 20 cr. I. Dobroș j. 40 cr. I. Dobroș s.

Dar de invetătura asta înteleaptă nu mi-a fost rënduit să me folosesc, căci tată-meu mă duse la școală la Aiud; Când veneam acasă în vacanție, bunica nu înceta a mi da o mulțime de povețe folositoare. „Când li inșera pe ve vr'un drum, dragul bunicăi, — dicea ea — să nu te pună pécatele să te uiți îndărăpt, că și-se arată dughuri necurate, ședere ar în petrii și pustietăți să șadă. De și este sete earăși să verși ceva din apă, ca să nu poată avea leac de putere asupra ta cei ce șed prin ape.“ Urmând întru toate sfaturilor ei, har Domnului, că n'am vëdută până în ceasul acesta nici un feliu de mătăhală noaptea, deși n'am stat nici eu tot după cuptor, cum poate vor fi creșdând unii.

Într'un post de Crăciun, știu că era o earnă neagră, venisem acasă pe vre o două săptămni. Se aude prin sat, că Lițoae, care și ea era o muere bătrână și ertată, cași bunica, — ar fi trăgënd de moarte: Moare Lițoae și o îngroapă. Dar ce să-ți audă urechile! Să dic așa că la trei zile după Lițoae moare altă bătrână; după asta alta și ear altă. Se luaseră oa-

menii de gând de atăta moarte. Bunica spunea, că nu-i modru, Lițoae a fost strigoae. „Așa să știți — dicea ea — că până nu ne motroșeste pe toate bătrânele din sat, de pe lumea asta n'are odichnă. Așa s'a și întâmplat. În câteva săptămâni, numai re-măsaseră fără numai bunica și încă vre-o două mai tari la cap. Nu-i vorbă, vedeau ele, că li s'a apropiat și lor funia de peciump, dar n'aveau ce face. Bunica șisese în mai multe rânduri, că să desgroape pe Lițoae și să-i implănte un fer ascuțit în inimă, că apoi înceată moartea. Vorba ceea; „Bate toaca la urechea surdului,“ așa a fost și aci. Într'o Ți ne spune că s'a simțit slabă de tot. Ne întristaram cu toții, însă eu mai tare decât toți ceia-lalți. Peste trei zile era întinsă țapănă cu picioarele cătră ușă. Asta s'a întâmplat tocmai în ziua de Crăciun, care în anul acela a cădută chiar într'o Sfântă Vinere. Atăta mă întristasesem de tare, de nimic nu vë mai pot spune din cele ce s'au petrecut în zilele acelea pela casa noastră. De una însă îmi aduc tare bine aminte; cum adecă o boceau fetele și neamurile cele multe.

20 cr. I. Fortună 20 cr. dl I. Nițu 50 cr. suma 13 fl. 74 cr. —

Deci pentru acest ajutor oferit scoalei noastre edificând, comitetul parochial împreună cu poporul se simte tare deobligat a să aquita pe cale ziaristică și tot deodată a și exprima cea mai mare mulțămita generosilor domni Parochi, Invetători și creștini, cari au dat mână de ajutor confratilor lor lipsiți de mijloace și asuprați de soarte.

Dobêrlău în 14 Decembrie 1882.

Ioan Oltean paroch. Iosif Sibian invet. și not. al Com.

* (Felicitări lui Kossuth) s'au mai trimis din adunarea generală a comitatului Albei-regale, dela Turda, din Trei scaunele secuime și în fine și dela junimea academică din Budapesta. Se vede că ovașburgii pentru detronatorul Habsburgilor, din Aprile 1849, prind rădăcini și se răspândesc între cei mai „leiali“ „patrioți“ ai Ungariei.

* (Timpul.) Luni seara încep a ninge. Dimineața a doua și se pără, ca doar, doar tot are se vină earna. Marți până la ameazi zăpada se topi. De atunci încoace ploaia. Ploaia e rece. Term. + 5. 0. R.

Loterie.

Mercuri 3 Ianuarie n. 1883.

Brün: 90 89 55 39 75

Bursa de Viena și Pesta

Din 2 Ianuarie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	113.65	118.15
Renta de aur ung. de 4%	85.15	84.90
Renta ung. de hârtie	84.85	84.35
Împrumutul drumurilor de fer ung.	134.25	135.—
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	89.20	89.50
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	109.—	108.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	93.50	93.25
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	97.50	97.50
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorșire	95.25	95.—
Obligațiuni urbariale temeșane	97.—	97.—
Obligațiuni urbariale transilvane	95.25	95.—
Obligațiuni urbariale croato-slavo-nice	98.75	98.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimele de vin	97.—	97.50
Sorși unguresci cu premii	113.25	113.75
Sorși de regularea Tisei	109.—	109.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	76.70	76.25
Datorie de stat austr. în argint	76.05	77.—
Renta de aur austriacă	95.15	95.25
Sorși de stat dela 1860	129.75	129.50
Ațiuni de bancă austro-ung.	830.—	830.—
Ațiuni de bancă de credit ung.	270.—	269.50
Ațiuni de credit austr.	279.80	278.70
London (pe polița de trei luni)	119.25	119.30
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.—
Argint	—	—
Galbin	5.65	5.63
Napoleon	9.48	9.48
00 marea nemțesci	58.70	58.65

Nr. 263. [325] 3—3

CONCURS.

Pe baza statutului organic § 63 combinat cu § 23 punct 5 și a instruc-

Un bocet de acolo nu-l'oiu uita câte zile-oiu avea pe pământ. Eată l:

Mândră casă Ț'ai avut,
Dar asta nu Ț'a plăcut;
Și de meșter te-ai rugat,
Să-Ți faci una de brad;
Fără uși, fără ferestă
Tot în ea să recuești;
Fără uși, fără polmoane,
Să nu ești vara la soare.

Merg și azi mai la toți morții, căci asta mi-este slujba, și de câte ori aud bocetul cela, simțesc că mi se udă genele și mi se îngreuează resuflul prin o durere adâncă ce nu bântue peptul. Se poate ca să mă doară chiar inima.

Bine ar fi când și după moartea noastră, aducându-și neștine aminte c'am fost și noi odată niște ființe rătăcitoare pe acest pământ; — să simță că i se udă genele și i se îngreuează resuflul, ear nu după cum se întâmplă cu mulți, că nici în groapă nu-le dau pace fără să blastămă și i aturisesc ca pe un făcător de rele, ce-au fost când-va.

Bucium-Poeni în 9/X (v) 1882.

Gregorie Sima a lui Ioan.

țiunilor votate de sinodul arhidiece-san la 13/25 Aprile 1877 Nr. 191 § 7, prin aceasta se publică concurs pentru indeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Săliștei.

Protopresbiterul tractului acestuia, ca atare, va fi totdeodată și paroch în locul central al tractului, anume în comuna Săliște, având a provedea una din parochiile de acolo.

Emolumentele împreunate cu acest post protopresbiter sânt:

a.) venitele ordinari ale oficiului protopresbiteral, cari stau din ajutoriul de stat și din tacele ce încurg pentru ședule de cununie pentru visitarea comunelor tractuale, pentru procese divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale;

b.) venitele ordinari ale unei parochii de clase a doua din comuna Săliște, cu un relut pentru locuință.

La postul acesta pot concurge bărbați ați și binemeritați pe terenul bisericesc, în special aceia, cari după o pregătire cel puțin de 8 clase gimnasiale sau reali cu testimoniu de maturitate au terminat studiile teologice la vre-unul din institutile metropoliei noastre și au sustinut cu succes bun esamenul rigoros de calificățiune, sau carii după pregătirea indicată mai sus au terminat studiile teologice la vre-un institut ortodox afară de metropolia noastră, dar apoi au depus esamenul de calificățiune înaintea comisiei esaminătoare ai consistoriului arhidiece-san.

Pot însă concurge și fără testimoniu de calificățiune profesorii de teologie și preoții chirotoniți înainte de întroducerea esamenelor de calificățiune, dacă în celelalte au calificățiunea prescrisă mai sus.

În mod escepțional mai pot concurge și fără prescrisă calificățiune gimnasială acei administratori protopresbiterali, cari din privire la aplicabilitatea lor, la zelul și acurateța manifestată în administrarea protopresbiteratului vor avè dela consistoriul arhidiece-san (plenar) specială îndreptățire la acest concurs.

Cei ce voesc a concurge la acest post, au a și așterne suplicele concursuale la Venerabilul Consistoriu arhidiece-san în Sibiu, în restimp de 30 zile dela prima publicare a acestui concurs în foaia „Telegraful român“, alăturând câte o tabelă de calificățiune, carea să conțină date esacte și speciali în următoarele rubrici: numele, caracterul (rangul bisericesc), și locuința concurentului; anii etății (anul, luna și ziua nascerii); studiile pregătitoare afară de celea teologice (anul, locul și categoria acelora esamen de maturitate, doctorat ș. a.), studiile pregătitoare teologice (anul și locul acelora și esamenul de calificățiune); serviciile de până acum pe terenul bisericesc (timpul locul și categoria acelora); în fine cunoșcinta limbilor și alte reflecșiuni. Datele din aceasta tabelă sânt de a se întări cu documente, cari să se accludă în original, precum carte de botz, testimonii scolastice și de maturitate, testimonii teologice și de calificățiune, atestate de serviții bisericesci și eventualminte toate altfel de recomandări.

Sibiu, 23 Noembrie 1882.

Comitetul protopresbiter al tractului Săliștei.

Moise Lazar m/p., Ioachim Muntean m/p., admstr. ppresb. și președinte not. al comit ppresb.

Nr. 216. [324] 3—3

Prelungire de concurs.

Fiindecă în urma concursului publicat în Nr.ii 66. 67 și 68 ai „Tel. Rom“ din anul acesta pentru întregirea parochiei gr. or., de clasa a III-a din comuna Brul, în terminul prescris nu s'a insinuat nici un concurent calificat, cu încuviințarea Preaven. consistoriu arhidiece-san din 10 Septembrie a. c. 2968 se prelungește termenul concursului numit cu 15.

de la prima publicare a acestei prelungiri în „Tel. Rom“.

Ofenbaia, 13 Decembrie 1882.

Pentru comitetul parochial

Ioan Danciu m. p.,
adm. prot.

ad Nr. 450/1882

[319] 3-3

CONCURS.

De oare ce la concursul scris din ședința dela 14 Septembrie a. c. nu s'a prezentat nici o cerere, se escrie în conformitate cu concursul comitetului din ședința sa de azi de nou concurs pentru 2 stipendii à 80 fl., pe an menite pentru tineri români, ce ar urma cursul regulat la institutul agronomic reg. ung. din Kolos-Monostor.

Persoanele ce doresc a folosi vreunul din aceste stipendii să subțearnă cererile lor dea dreptul la subscrisul comitet al asociației în Sibiu, cel mult până la 31 Ianuarie st. n. 1883. Cereri intrate mai târziu nu se vor lua în considerare. Ele au să fie însoțite de următoarele documente:

1. Carte de botez în original sau în copie vidimată.

2. Atestat școlastic, care să dovedească calificațiunea recerută pentru a pute fi primit în amintitul institut sau dacă concurentul este elev al institutului acestuia, atestat de frecuentare de pe anul curent, dela direcțiunea institutului eventual și atestat de pe semestrul ultim al anului precedent. Pentru dovedirea celor de sub p. 2 al ./ va fi consultat a se aclude la suplică un program al institutului sau adevărata directorului despre calificațiunea ce se cere pentru primire.

3. Atestat de sărăcie sau la întâmplare, de stare orfană, dat dela primăria comunei, subscris de parochul locului și vidimat de oficiul politic (pretura.)

4. Declarațiunea hotărâtă că nu are alt stipendiu.

Din ședința comitetului asociației silvane pentru literatura română și cultura poporului român, ținută la Sibiu în 11 Noembrie st. n. 1882.

Iacob Bologa m. p.,
vpres.

Dr. D. P. Barcianu m. p.,
secretar al II-lea.

Nr. 186.

[329] 1-3

EDICT.

Marina născută Stanciu Marcu din Gurariului, carea dela anul 1878 a părăsit cu necredință pe legiuitul ei bărbat Dumitru Arsenie tot de acolo și pribegese în lume fără a se ști ubicațiunea ei, — prin aceasta se citează, ca în termin de un an și o zi dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absența ei se va pertracta și decide procesul divorțial intentat de bărbatul ei.

Sibiu, 18 Decembrie, 1882.

Scaunul presbiteral gr. or. al tractului Săliștei ca for matrimonial de I. instantă.

Abonament nou cu preț redus

se deschide la diarul nostru pe cursul anului 1883. „Amicul Familiei“ va apăre regulat 1/13 și 15/27 zi a fie-cărei lune în număr de 2 $\frac{1}{2}$ —1 $\frac{1}{2}$ coale și va costa pe anul întreg numai 4 fl., pe $\frac{1}{2}$ an 2 fl., pe $\frac{1}{4}$ an 1 fl. v. a. Abonații pe anul întreg, aceia cari vor trimite prețul de prenumerațiune în rate de câte 1 fl. — vor primi ca premiu de tot gratis două portrete foarte frumoase, în care se va representa M. Sa Regina României în vestminte țerenești într'unul torcend ear' în celalalt țesând la răsboiul întocmit după indegările a însăși M. Sale.

Vom publica tot soiul de articli de instruciune și distracțiune și așa pe lângă aceor că vom cultiva cu predilecțiune beletristică și lectură distractivă: publicând numeroase novele originale (din cari una pre-

miată cu 100 franci se va începe chiar în nrul 1) romane, schițe, aventuri, excursiuni, poezii (din cari una premiată cu 50 franci va eși în unul din cei dintâi numeri), sentențe alese, glume, satiră etc. — vom pune mare ponct și pe studiile sociale, literare și științifice: publicând urmarea interesantului studiu a savantului prof. universitar și membru al Academiei rom. d. Dr. Gregoriu Sălăș „Renascerea limbei românesce în vorbire și scriere“, mai departe studia despre căsătoria la Români, apoi studia de educațiune în familie, de economia domestică și de higiena și medicina populară s. a. s. a. Abonații noi la cererea proprie vor primi gratis încă și portretele M. S. Regele și Regina României, date ca premiu în anul acesta.

— Asemenea invităm la abonament pe diarele:

„Cărțile Săteanului Român“. Va eși în fie care lună câte o carte barem de o coală, și va publica tot soiul de articli ce pot servi poporului român spre învățătură și petrecere.

Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e numai 1 fl. v. a. — pentru România și străinătate 3 franci — lei, platibili și în timbre postale. Abonații vor primi gratis portretul distinsului nostru publicist George Baritiu și a lui Avram Jancu, care din urmă numai pentru aceea nu s'a putut da în anul 1882 pentru că, după multe umblări și cheltuieli, abia în zilele trecute am putut să ne câștigăm un portret binemerit a densuslui.

„Preotul Român“. Va eși în 1-a și 16-a zi a fie-cărei lune, și va publica tot soiul de articli din sfera bisericăscă școlastică și literară — de interes în prima linie pentru clerul român. — Mai ales atragem atențiunea clerului rural asupra predicilor publicând în acest an.

Prețul pe un an 4 fl., pe $\frac{1}{2}$ an 2 fl., pe $\frac{1}{4}$ an 1 fl., — pentru România pe an 10 franci — lei. Abonații pe anul întreg vor primi ca premiu de tot gratis portretul distinsului nostru filolog și istoric Timoteiu Cipariu.

Abonații noi, la cererea proprie, vor primi asemenea de tot gratis și portretul Esc. Sale Domnului Dr. Ioan Vancea de Buteasa, Arhiepiscop și Metropolit de Alba-Julia, Făgăraș, dat ca premiu în anul acesta.

Toate trei diarele acestea — cu toate patru și pentru abonații noi cu toate opt portretele de premiu de odată abonate costau numai 8 fl., pe $\frac{1}{2}$ an 4 fl.

Colectanții vor primi gratis tot al 5-lea exemplari în natură ori în bani.

Resultatul concursului nostru.

La concursul nostru scris din partea Administrațiunei acestui diariu au intrat opt novele, patrușpredece poezii și două studii sociale, dintre cari numai trei novele și șapte poezii s'au aflat publicabile și așa numai acestea s'au putut admite la concurs. Dintre acestea s'au judecat cu majoritate de voturi de mai bune și prin urmare premiada: *Novela istorică originală „Domnul Tudor“* cu devisa „Amor și Patrie“ și poesia „Viteazul Codru“ (Amintire din bătrâni) cu devisa: „O româncă mai bine moare implantându-și fer în sân Decât spre rușinea țerei să iubească un păgân!“ Desfășându-se epistolele semnate cu aceste devise, s'au aflat că *novela „Domnul Tudor“* este scrisă de domnișoara *Emilia Lungu* din Timișoara, ear poesia „Viteazul Codru“ de domnul *Vasilie B. Munteșcu* din Chibuleu, cărora în urma aceasta s'au și trimis premiile escrise, și anume d-rei *E. Lungu* 100 franci în aur și d-lui *V. B. Munteșcu* 50 franci în aur, — ear premiul de 50 franci în aur, escris pentru cel mai bun studiu social neputându-se strada, din cauza lipsei de operate publicabile, au ramas a se da din nou la concurs tot pentru un studiu social. Au'orii celorlalte operate concursuali sunt rugați a ne avisa până în ultima Decembrie st. v. a. c. că doresc a li se retrimită și sub ce adrese operatele lor s'au ne dau voia ca încât acelea, chiar și pe lângă unele corecture din parte-ne, ar fi publicabile să le publicăm în diarul nostru.

„Amicul Familiei“ în Gherla.

„Amicul Familiei“ în Gherla.

Concurs la șese premii — 2 câte de 100 și 4 câte de 50 franci în aur — se escrie prin Administrațiunea diarelor „Amicul Familiei“ și „Preotul Român“.

Cu câte 100 franci în aur se va premia cea mai bună novelă originală publicândă în „Amicul Familiei“ și cel mai bun articol din sfera științelor teologice publicând în „Preotul Român“. — Cu câte 50 franci în aur se va premia cea mai bună poezie și cel mai bun studiu social publicând în „Amicul Familiei“ și cea mai bună predică funebrală și predică ocațională publicândă în „Preotul Român“.

Terminul la fie-care e 18/30 Iunie an. 1883 precând manuscrisele, nesubscrise de autor provăpute cu oare care devise, — sunt a se irimită la administrațiunea numi-

telor diare în Gherla (Sz. 'ujvár. — Transilvania) alăturându-se la ele și o epistolă sigilată cu sigil străin, care în lăuntru se are numele autorului ear din afară se poarte devisa operatului. [333] 1

100 de stângini metr.

lemne de foc (fag și 17 stângini brad) se află de vândare a 8 fl. stânginul loco la Sadu (Balta neagră). Asignațiuni se pot căpați la Administrațiunea redacțiunei sau la D. Paroch Emilian Cioran în Reșinari. [328] 1-3

Viena! Paris! London!

Audiți și mirațivē!

Administrațiunea massei a falitei „Mari fabrici Anglo-Britice de Argint“ vinde toate mărfurile de parte sub prețul de vândare. Pe lângă trimiterea sumei sau pe lângă rambursă de fl. 8.50 primesce cine va un serviciu foarte solid de masă și de desert din *argintul cel mai fin Anglo-Britic* (care mai nainte costa peste 40 fl.) și primesce fie care comandator garanție în scris pentru rămânerea serviciului 10 ani alb.

- 6 cuțite de masă cu lamă escelentă de oțel.
- 6 furcuțe de argint veritabil anglo-brit.
- 6 linguri massive de masă de argint anglo-brit.
- 6 linguri fine de argint anglo-brit.
- 1 lingură de supă, de argint anglo-brit.
- 1 lingură massivă de lapte, de argint anglo-brit.
- 6 răzătoare de cuțite escelente de argint anglo-brit.
- 6 linguri massive de desert de argint anglo-brit.
- 6 furcuțe de desert de argint veritabil anglo-brit.
- 1 rezervator escelent de piper sau de rachar.
- 6 pahare frumoase massive de ouae.
- 6 linguri fine de ouae de argint anglo-brit.
- 1 tavă splendidă de argint anglo-brit, de 30 ctm. de lungă.
- 1 străcruțoare de teă sorta cea mai fină.
- 2 fescice pompoase de salon

62 bucăți.

Dovadă că anunțul meu n'are ciarlatania drept basă, mă oblig prin aceasta în public, dacă marfa nu convins, a o reprimi fără nici o pedecă, prin urmare ori ce comandă e fără risic.

Cine vrea dară să capete marfă bună și solidă, să se adreseze pe cât timp mai este provisiune, cu toată încrederea la

J. H. Rabinovitz, Viena.

Deposit central al fabricei de argint Anglo-Brit. II. Schiffamtsgasse 20.

Praf de curățit pentru serviciul de mai sus se află la mine per scatulă 15 cr. [301] 6-6

Filiale: Paris, London.

Pentru Serbători

îmi permit a atrage cu tot respectul atențiunea asupra

decorațiunilor de tot felul pentru **pomul de Crăciun**; — asupra

Pescelui-Murenă (Aalfisch), sardinelor ruseci și franceze, hiringelor rotate, și olandeze, caviarului, (icre), rum, teă, făină, precum și asupra tuturor articolilor din specialitatea băcâniei, de **calitatea cea mai distinsă** și pe lângă prețurile cele mai estine. [326] 3-3

Ludovic Fuchs

Strada pintenului și măcelarilor.

Nr. 5735 1882 civ. [332] 1-3

Publicațiune.

Pentru pertractarea rugării ilui **Theodor Cozocea** proprietar din Elisabetopole cu privință la concesiunea comasării hotarului Elisabetopolei s'a fisat pe **diua dela 22 Ianuarie 1883 înainte de ameați la 9 oare** la acest tribunal regesc în

sala cea mică de ședințe, ceea ce se aduce la cunoscința proprietarilor interesați ca să se prezenteze acolo pe calea publicității pe pe lângă observarea că aceia, cari nu se vor fi prezentat, în înțelesul art. de lege XLV ș. 9 se consideră că cousim cu comasarea.

Din ședința tribunalului reg. din Elisabetopole ținută la 4 Decembrie 1882.

Nagy Lajoh m. p.,
presid.

Butak m. p.,
notar.

Sz. 4999—1882 telekkvi.

[331] 1-1

Arverési hirdetmény.

A Nagy-Enyedi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről közzé tétetik, hogy a nagy szebeni „Albina“ hitelintézet végrehajtható 500 frt tőke ennek 1882 April 29-től járó 6% kamatai 3 frt 10 kr. ovási $\frac{1}{3}$ % váltó díj 15 frt 20 kr. és 6 frt 50 kr. költségek kielégítése végett végrehajtást szenvedő Birlea Györgynek az Ohábai 347 sz. tjkvben A + 1—7 r. sz. alatti fekvőből öt élető fele rész jutaléka melyek közül az 1. 4. és 5 rend sz. alatti szállók becsértéke 139 frt. a 2. 3. 6. és 7 alatti föld birtok 163 frt összesen 302 frtban megállított kikialtási árban Ohába község elöljáróság helyiségében 1883 évi Január hó 22-én délelőtt 10 órakor tartandó nyilvános árverésen kikialtási áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikialtási ár 10% át készpénzben vagy pedig az 1881 évi LX t. cz. 42 §. jelzett ár folyammal számított ovadék képesnek nyilvánított érték papirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételért pedig vásárló a következő határidőben köteles a feltételekben megnevezett kir. adó mint letéti hivatalhoz lefizetni, első részletet az árveréstől számítva 15 nap, a másodikat 30 és a harmadikat 45 nap alatt.

Külföldön az árverezés megállapított feltételei alólirt tkvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és az Ohábai elöljáróságnál megtekinthetők.

A kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóságtól.

Nagy-Enyeden 1882 October 10-én.

Sz. 4699—1882 telekkvi.

[330] 1-1

Arverési hirdetmény.

A nagy enyedi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről közzé tétetik, hogy az „Albina“ hitelintézet végrehajtható 182 frt tőke, ennek 1881 october 1-től járó 8% kamataja 7 frt 15 kr követelése kielégítése végett végrehajtást szenvedő Steff Juon és neje Steff Jova szül. Popának az Ohábai 87 sz. tkvben A + 1—23 r. sz. tekvőségei 1579 frtban megállított kikialtási árban Ohába község elöljárósági helyiségében 1883 évi Január hó 17-én dél e. 10 órakor tartandó nyilvános árverésen kikialtási áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelezők a kikialtási ár 10% át készpénzben vagy pedig az 1881 évi LX t. cz. 42 §. jelzett ár folyammal számított ovadék képesnek nyilvánított érték papirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételért pedig vásárló a következő határidőben köteles a feltételekben megnevezett kir. adó mint letéti hivatalhoz lefizetni még pedig az árverés jogerőre jutása után egy harmadát 15 nap más harmadót 30 és a harmadik harmadát 45 nap alatt.

Külföldön az árverés megállapított feltételei alólirt telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és az Ohábai elöljáróságnál megtekinthetők.

A kir. járásbiróság mint tkvi hatóságtól.

Nagy-Enyeden 1882 September 29-én.

Zambach și Gavora.

Fabrică de vestminte și recuisite bisericesci

de rit catolic și grec. [205] 16-30

în Budapesta, strada **Vațului, Váci utca Nr. 17.**

Felon sau Odăjdi, Albe, Stihare, Dalmatic, Baldachin, prapori. Toate feluurile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altariu, portiruri, pietohlebnica, cădelnițe, pacifical, candelă de altar, policandre pentru biserici, ripide, chivot, cărți de Evangelie etc.

Comande se efectuesc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele